

Uuden liiton pyhäkkö

”Sitä varten Kristus on tullut uuden liiton välittäjäksi, että hänen kuolemansa vapauttaisi kaikki ensimmäisen liiton aikana tapahtuneista rikkomuksista ja että kutsutut niin saisivat heille luvatus iankaikkisen perinnön.” (Hepr. 9:15.)

Avaintekstit:

2. Moos. 25:8;
Jes. 53:4–12;
Hepr. 10:4;
Hepr. 9:14;
Hepr. 8:1–6;
1. Tim. 2:5, 6.

Kuuttomana iltana taivas oli musta kuin mustepullostasta kaatunut muste ja peitti Frankin varjoonsa, kun hän kulki pimeitä ja tyhjiä kaupungin katuja. Jonkin ajan kuluttua hän kuuli askeleita takanaan; joku seurasi häntä pimeydessä. Sitten tuo henkilö sai hänet kiinni ja kysyi: ”Oletko Frank, kirjanpaimaja?”

”Kyllä olen, mutta mistä sinä sen tiesit?”

”Niin, en tunne sinua”, muukalainen vastasi, ”mutta tunnen sinun veljesi oikein hyvin, ja pimeydestä huolimatta liikkeesi, tapasi kävellä ja koko olemuksesi muistutti minua kovasti veljestäsi, joten minä vain oletin, että olet hänen veljensä, koska hän kertoi minulle, että hänellä on veli.”

Tämä kertomus paljastaa voimallisen totuuden liittyen israelilaisten pyhäkköpalvelukseen. Se oli, kuten Raamattu sanoo, varjo, esi- ja näköiskuva sitä vastaavasta todellisuudesta. Kuitenkin tässä varjossa ja esikuvassa oli riittävästi selailaista, että se pystyi edustamaan ja paljastamaan niitä totuuksia, joita sen oli tarkoituskin esittää eli Kristuksen kuolemaa ja ylipapillista tehtävää taivaallisessa pyhäkössä.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Miksi Jumala halusi, että israelilaiset rakentaisivat pyhäkön? Mitä pyhäkkö opettaa meille Kristuksesta meidän sijaiskärsijänämme? Mitä Jeesus tekee taivaassa meidän edustajanamme?

OSAPUOL- TEN VÄLISET SUHTEET

”Minä pystytän asumukseni teidän keskellenne enkä väsy teihin, vaan vaellan teidän mukanne ja olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani.” (3. Moos. 26:11, 12.)

Erään asian tulisi olla tähän mennessä selvää: oli kyse sitten vanhasta tai uudesta liitosta, kummassakin Herra etsii läheistä, rakastavaa suhdetta kansaansa. Itse asiassa yksi liittojen perustehtävistä on auttaa muodostamaan (paremman sanan puutteessa) ”säännöt” tuota suhdetta koskien.

Osapuolten välinen suhde on liitossa keskeistä, oli kyse mihin tahansa aikaan tai asiayhteyteen sijoittuvasta liitosta. Jotta suhde voi olla olemassa, siihen tarvitaan vuorovaikutusta, viestintää ja yhteydenpitoa, erityisesti kun on kyse syntiin langenneista ja epäilevistä ihmisistä. Tietäen tämän Herra teki aloitteen varmistaakseen, että voisi ilmaista itsensä meille tavoilla, joiden kautta me langenneen luontomme rajoittamat ihmiset pääsisimme merkitykselliseen yhteyteen hänen kanssaan.

Lue 2. Moos. 25:8, jossa Herra käskee Israelia rakentamaan hänelle pyhäkön. Mitä syitä Herra antaa sille, että haluaa heidän tekevän tämän?

Vastaus kysymykseen nostaa esiin toisen kysymyksen: Miksi? Miksi Herra haluaa asua kansansa keskellä?

Ehkä totuus löytyy yllä mainituista kahdesta raamatunpaikasta. Huomaa, miten Herra haluaa pystyttää asumuksensa heidän keskellensä eli asua heidän joukossaan. Sitten hän sanoo, ettei hän väsy heihin. Ja vielä hän sanoo, että hän vaellaa heidän mukanaan ja on heidän Jumalansa ja he ovat hänen kansansa (3. Moos. 26:11, 12). Katso, mitä kaikkea jakeisiin kuuluu. Jälleen kerran suhdenäkökulma tulee esille hyvin selvästi.

Tarkastele ajatus ajatukselta kohtia 3. Moos. 26:11, 12 ja 2. Moos. 25:8. Kirjoita ylös, miten kaikki eri osat sopivat yhteen siitä näkökulmasta, että Herra etsii suhdetta kansansa kanssa? Keskity erityisesti kohtaan, jossa sanotaan ”enkä väsy teihin”. Mikä pyhäkössä tarjoaa keinon, jolla Herra voi hyväksyä langenneet, syntiset ihmiset, ja miksi se on niin tärkeää liiton muodostamisen prosessissa?

SYNTI, UHRI JA HYVÄK- SYNTÄ

(HEPR. 9:22)

Vanhan testamentin ajan syntiselle Jumalan määräämä tapa vapautua synnistä ja syyllisyydestä oli uhrata eläimiä. Israelin uhrikäytännöt on kerrottu yksityiskohtaisesti 3. Mooseksen kirjassa luvuissa 1–7. Eryyisen tarkasti kiinnitettiin huomiota siihen, miten verta erilaisissa uhreissa käsiteltiin ja miten se hävitettiin. Veren rooli uhrirituaaleissa on yksi israelilaisten uhreja yhdistävä tekijä.

Ihminen, joka oli tehnyt syntiä – ja rikkonut näin liittosuhdetta ja sitä säädellyttä lakia vastaan – saattoi päästä takaisin entiseen yhteyteen Jumalan ja lähimmäisten kanssa tuomalla eläinuhrin sijaisenaan. Uhrin riitteineen olivat Jumalan määräämä keino puhdistua synnistä ja syyllisyydestä. Ne oli asetettu puhdistamaan syntinen, siten että verta pirskotteleamalla siirrettiin yksilön synti ja syyllisyys pyhäkköön, ja näin palautettiin katumuksentekijä siihen täyteen liittoyhteyteen, joka hänellä oli persoonalliseen, pelastavaan Jumalaan.

Kuinka yllä esitetyt ajatukset auttavat meitä ymmärtämään eilisen tutkisteluosuuden lopussa olleita kysymyksiä?

Mitä profeetallista merkitystä eläinuhreilla oli? (Jes. 53:4–12; Hepr. 10:4.)

Vanhan testamentin eläinuhrit olivat Jumalan määräämä keino, jolla syntinen pääsi eroon synnistään ja syyllisyydestään. Uhrin saivat synnintekijän aseman muuttumaan syyllisestä anteeksisaaneeseen ja kuoleman ansaitsevasta Jumalan liittoyhteyteen palautettuun. Eläinuhrit olivat kuitenkin luonteeltaan myös profeetallisia. Mikään eläin ei loppujen lopuksi ollut riittävä sijainen sovittamaan ihmisten syntejä ja syyllisyyttä. Paavali toteaa: ”Mahdotontahan on, että härkien ja pukkien veri poistaisi synnit.” (Hepr. 10:4.) Niinpä eläinuhri oli tarkoitus osoittaa tulevaisuuteen, siihen hetkeen, kun Jumalan jumalallis-inhimillinen Palvelija tulisi ja kuolisi sijaiskuoleman maailman syntien tähden. Tämän prosessin kautta syntinen saa anteeksi ja Herra voi hyväksyä hänet. Tälle perustalle liittosuhde rakentuu.

Mitä opetuksia eläinuhrien on tarkoitus antaa sinulle synnin hinnasta?

SIJAIS- KÄRSIJÄ

”[Kristus] - - uhrasi itsensä meidän syntiemme tähden pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmasta, niin kuin oli Jumalan, meidän Isämme, tahto.” (Gal. 1:4.)

Yksi Uuden testamentin avainteemoja (ellei peräti tärkein teema) on se, että Jeesus Kristus kuoli uhrina maailman syntien tähden. Tämä totuus on koko pelastussuunnitelman perusta. Sellaisessa teologiassa, jossa kiistetään Kristuksen veren aikaansaama sovitus, kiistetään koko kristinuskon ydin. Veretön risti ei voi pelastaa ketään.

Mietiskele päivän tekstiä ja vastaa sitten seuraaviin kysymyksiin: Tarjoutuiko Jeesus vapaaehtoisena kuolemaan? Kenen puolesta hän kuoli? Mitä hänen kuolemansa sai aikaan?

Sijaiskärsijä on avain koko pelastussuunnitelmaan. Syntiemme tähden me ansaitsemme kuoleman. Kristus, rakkaudesta meitä kohtaan, ”uhrasi itsensä meidän syntiemme tähden” (Gal. 1:4). Hän kuoli kuoleman, jonka me olisimme ansainneet. Kristuksen kuolema sijaisuhrina syntisten puolesta on se suuri totuus, josta kaikki muukin totuus kumpuaa. Toivomme ennallistamisesta, vapaudesta, anteeksiannosta ja ikuisesta elämästä paratiisissa lepää Jeesuksen työn varassa, kun hän antoi itsensä syntiemme puolesta. Ilman tätä uskomme olisi merkityksetöntä. Voisimme yhtä hyvin panna toivomme ja luottamuksemme kalaa esittävään patsaaseen. Pelastus tulee vain veren kautta – Kristuksen veren kautta.

Etsi seuraavat raamatunpaikat: Matt. 26:28; Ef. 2:13; Hepr. 9:14; 1. Piet. 1:19. Mitä jakeet kertovat verestä? Mikä rooli verellä on pelastussuunnitelmassa?

”Ei Jumala tahdo sinun masentuneena kiduttavan sieluasi sillä pelolla, ettei Jumala ota sinua vastaan, koska olet syntinen ja kelvoton. - - Voit sanoa: ”Tiedän että olen syntinen, ja siksi tarvitsen Vapahtajaa. - - En voi vaatia pelastusta minkään ansion tai hyvyyden perusteella, mutta esitän Jumalalle sen kaikki sovittavan veren, jolla tahraton Jumalan Karitsa ottaa pois maailman synnin. Vain tähän voin vedota.” (Päi 114.)

UUDEN LIITON YLIPAPPI

Maallisessa pyhäkössä, jossa Jumala valitsi asua kansansa keskellä, kaikki pyöri eläinuhrien ympärillä. Pyhäkköpalvelus ei kuitenkaan päättynyt näiden eläinten surmaamiseen. Pappi vei vielä eläimen veren pyhäkköön syntisen puolesta sen jälkeen, kun uhrieläin oli tapettu.

Tämä koko toimitus oli esikuva tai symboli siitä, mitä Kristus tekisi maailman puolesta. Aivan kuten symbolit (pyhäkköpalvelusrituaalit) eivät päättäneet eläimen kuolemaan, samoin Kristuksen työ meidän puolestamme ei päättynyt hänen kuolemaansa ristillä.

Lue Hepr. 8:1-6. Rukoile jakeita lukiessasi. Pyydä Herraa auttamaan sinua ymmärtämään, mitä tässä sanotaan ja miksi meidän on tärkeää se tietää. Kirjoita sitten ylös omin sanoin, mikä Herran viesti meille on näissä jakeissa. Miten nämä jakeet auttavat meitä ymmärtämään uutta liittoa?

Aivan kuten vanhan liiton aikana oli maallinen pyhäkkö, papisto ja sen palvelustyö, samoin uuden liiton aikana on taivaallinen pyhäkkö, taivaallinen papisto ja palvelustyö taivaassa. Se, mikä vanhassa liitossa oli vain symbolia, esikuvaa ja varjoa (Hepr. 8:5), on tullut todellisuudeksi uudessa liitossa.

Sen sijaan, että meillä olisi moraalista tietämätön eläin sijaiskärsijänämme, meillä on synnitön Jeesus; eläimen veren sijaan meillä on Kristuksen veri; ihmiskäsin tehdyn pyhäkön sijaan meillä on todellinen pyhäkkötelta, "jota ei ole pystytännyt ihminen vaan Herra itse" (Hepr. 8:2); ja syntisen, erehtyvän papin sijaan meillä on Jeesus ylipappinamme toimittamassa palvelusta meidän hyväksemme. Pitäen kaiken tämän mielessä mieti Paavalin sanoja: "Kuinka sitten me voisimme välttää rangaistuksen, jos emme pidä arvossa sitä suurta pelastusta - -?" (Hepr. 2:3.)

Jeesus eli synnittömän elämän sinun puolestasi, hän kuoli puolestasi ja nyt hän on taivaan pyhäkössä toimittamassa palvelusta puolestasi. Hän teki kaiken tämän pelastaakseen sinut synnin kammottavilta ja lopullisilta seurauksilta. Yritä parin seuraavan päivän aikana kertoa tästä mahtavasta uutisesta jollekulle, jonka olisi mielestäsi hyvä kuulla tämä.

**TAIVAAL-
LINEN
PYHÄKKÖ-
PALVELUS**
(HEPR. 9:24)

Tutki Hepr. 9:24 asiayhteydessään, jossa käsitellään Kristuksen palvelustyötä taivaassa meidän hyväksemme hänen uhrikuolemansa jälkeen. Keskity jakeen loppuosaan – siihen, että Kristus on nyt Jumalan edessä puhumassa meidän puolestamme.

Mieti, mitä tämä tarkoittaa. Meillä syntisillä ja langenneilla ihmisillä, jotka Jumalan kirkkaus kuluttaisi, jos joutuisimme sen nyt kohtaamaan, on pahoista, Jumalan lakia vastaan räikeästikin rikkoneista teoistamme huolimatta joku, joka on nyt Jumalan edessä puhumassa meidän puolestamme. Meillä on edustaja, joka seisoo Isän edessä meidän puolestamme. Mieti, miten rakastava, anteeksiantava ja hyväksyvä Kristus oli maan päällä eläessään. *Hän on nyt meidän välittäjäme taivaassa!*

Jeesus ei ainoastaan kärsinyt ristillä rangaistusta meidän syntiemme tähden (1. Piet. 2:24), vaan lisäksi hän seisoo nyt Jumalan edessä välittäjänä taivaan ja maan, ihmisen ja Jumalan välillä.

Jeesus, joka on sekä Jumala että ihminen (synnitön, täydellinen ihminen), on ainoa, joka voi kuroa umpeen synnin aiheuttaman kuilun ihmisen ja Jumalan välillä. Hänessä meillä on ihminen, joka ymmärtää kaikki koettelemuksemme, kärsimyksemme ja kiusauksemme (Hepr. 4:14, 15), ja joka edustaa meitä Isän edessä.

”Jumala on yksi, ja yksi on välittäjä Jumalan ja ihmisen välillä, ihminen Kristus Jeesus. Hän antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta, todistukseksi Jumalan tarkoituksesta, kun oikea aika oli tullut.” (1. Tim. 2:5, 6.) Missä kahdessa roolissa Jeesus on tekstin mukaan ja millaisina esikuvina ne näkyivät maallisessa pyhäkköpalveluksessa?

Jeesuksen ansiosta katuville syntisillä on taivaassa Isän edessä edustaja, joka on ansainnut heidän puolestaan sen, mitä he itse eivät olisi koskaan voineet ansaita: täydellisen vanhurskauden. Se on ainoa, jonka varassa voi kestää Jumalan edessä. Kärsimystensä kautta täydelliseksi tehdyssä vanhuskaudessaan (Hepr. 2:10) Jeesus seisoo Jumalan edessä vaahtien meille anteeksiantoa ja vapautta synnin vallasta, sillä ilman näitä meillä ei olisi toivoa nyt eikä tuomiolla.

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Taivaan korkeimmallakaan enkelillä ei ole valtaa maksaa lunnaita yhdestäkään kadotetusta. Kerubeilla ja serafeilla on vain se kunnia, jonka Luoja on suonut heille hänen luominaan olentoina. Sovitus ihmisen ja Jumalan välillä voitiin saada aikaan vain sellaisen välittäjän kautta, joka oli Jumalan vertainen ja omasi sellaisia piirteitä, jotka tekisivät ja julistaisivat hänet arvolliseksi neuvottelemaan äärettömän Jumalan kanssa ihmisen puolesta. Välittäjän tuli myös pystyä edustamaan Jumalaa langenneelle maailmalle. Tällä ihmisen sijaisella ja takaajalla täytyi olla ihmisen luonto ja yhteys ihmiskuntaan, jota hänen tuli edustaa. Jumalan lähettiläänä hänellä piti olla myös jumalallinen luonne ja yhteys Äärettömään, jotta hän voisi tuoda ilmi Jumalaa maailmalle ja toimia välittäjänä Jumalan ja ihmisen välillä.” (1SM 257.)

”Jeesus jatkaa: Niinkuin te tunnustatte minut ihmisten edessä, niin minäkin tunnustan teidät Jumalan ja pyhien enkelien edessä. Teidän on oltava minun todistajiani maan päällä, kanavia, joita myöten minun armoni voi virrata maailman pelastukseksi. Samoin minä tahdon olla teidän edustajanne taivaassa. Isä ei katso teidän puutteellista luonnettanne, vaan hän näkee teidät puettuina minun täydellisyyteeni. Minä olen välittäjä, jonka kautta taivaan siunaukset tulevat teidän osaksenne. Ja jokainen, joka tunnustaa minut osallistumalla uhuriini kadotettujen hyväksi, tullaan tunnustamaan osalliseksi lunastettujen riemuun ja kirkkauteen.” (4AO 307.)

Keskustelunaiheita:

1. Lue Room. 5:2; Ef. 2:18 ja Ef. 3:12. Mikä jakeissa auttaa meitä ymmärtämään pääsymme Isän luo Jeesuksen kautta?
2. Katso yllä olevista Ellen Whiten lainauksista jälkimmäistä. Huomaa, miten hän selittää välittäjän tehtävää. Kun Isä katsoo meitä, hän ei näe puutteellista luonnettamme, vaan sen sijaan Kristuksen täydellisen luonteen. Pohtikaa, mitä tämä tarkoittaa ja keskustelkaa siitä ryhmässä.
3. Miten vastaisit seuraavaan kysymyksen: ”Niin, Kristus on taivaallisessa pyhäkössä, mutta entä sitten? Mitä merkitystä sillä on käytännön tasolla meidän päivittäisessä elämässämme?”